

vurdering skønnes, at valutaskiftet er begrundet i virksomhedens eller koncernens forhold. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis virksomheden ifølge International Accounting Standards (IAS) eller International Financial Reporting Standards (IFRS) har fået en ny funktionel valuta. Medmindre virksomheden ifølge de internationale regnskabsstandarder har fået en ny funktionel valuta, vil der næppe være tale om, at valutaskiftet er begrundet i virksomheden eller koncernens forhold, hvis anmodningen om skift af valuta indgives på et tidspunkt, hvor det skattemæssige resultat kendes, og hvor valutaskiftet indebærer en skattefordel i den periode, der allerede er forløbet. I dette tilfælde kan der dog meddeles tilladelse til valutakurs-skift for det efterfølgende indkomstår, hvis ændringen i øvrigt er begrundet i virksomhedens eller koncernens forhold. Tilladelse bør imidlertid kun gives i sjældne tilfælde, da valutaskift komplicerer avanceopgørelserne væsentligt.

Det foreslås endvidere, at det er en betingelse, at den skattepligtige inden begyndelsen af det indkomstår, for hvilket der ønskes anvendt en anden valuta end den, der tidligere er valgt, har indgivet meddelelse til skattemyndigheden om, hvilken ny valuta der ønskes anvendt, samt om hvilken centralbanks kurs der ønskes anvendt ved omregningen af resultatet, jf. stk. 7. Skattemyndigheden kan dog i særlige tilfælde dispensere fra denne frist. Dette svarer til bestemmelserne i det foreslåede stk. 3, og baggrunden herfor er den samme, ligesom der bør meddeles dispensation under samme forudsætninger, hvorfor der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 3.

Den skattepligtige skal anmode om tilladelse til at udarbejde skattemæssigt årsregnskab i en ny valuta, uanset at den skattepligtige eventuelt har fået tilladelse til at bogføre i en anden valuta. Dette skyldes, at regnskabsreglerne og skattereglerne varetager forskellige hensyn. På samme vis skal eksempelvis et selskab anmelde omlægning af indkomståret særskilt til den skatteansættende myndighed, jf. selskabsskattelovens § 10, uanset at selskabet eventuelt har fået omlagt regnskabsåret. Dette betyder, at et selskab kan have omlagt sit regnskabsår uden at have omlagt sit indkomstår.

Som nævnt kan tilladelse til at udarbejde det skattemæssige årsregnskab i en anden valuta, end den valuta der hidtil har været lagt til grund, kun gives, hvis det efter en konkret vurdering skønnes, at valutaskiftet er begrundet i virksomhedens eller koncernens forhold, og tilladelse bør kun gives i sjældne tilfælde, da valutaskift komplicerer avanceopgørelserne væsentligt.

Efter det foreslåede stk. 6 kan muligheden for »engangsomregning« som udgangspunkt kun anvendes af fuldt skattepligtige her til landet og af begrænset skattepligtige, der udøver erhverv med fast driftssted her i landet eller ejer en her i landet beliggende fast ejendom.

Reglerne kan således anvendes af juridiske personer omfattet af selskabsskattelovens § 1. Selskaber mv. omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, dvs. selskaber med hjemsted i udlandet med fast driftssted i Danmark, samt selskaber mv. omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dvs. selskaber med hjemsted i udlandet, som i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af en her i landet beliggende fast ejendom, kan ligeledes anvende reglerne. Herudover er juridiske personer som nævnt i fondsbeskatningsloven § 1 omfattet. Det forudsættes endvidere, at udenlandske selskaber inddraget i en dansk sambeskatning kan anvende reglerne på lige fod med danske selskaber, hvilket indebærer, at samtlige bestemmelser finder anvendelse, herunder eksempelvis også den foreslåede bestemmelse i skattekontrollovens § 3 C, stk. 4, hvorefter den skattepligtige skal bogføre i den pågældende valuta eller sørge for, at bogføringen indeholder oplysninger, som til enhver tid gør det muligt at omregne til den pågældende valuta.

For fysiske personer omfattet af kildeskattelovens § 1 indføres et yderligere kriterium, nemlig at disse alene skal være omfattet, hvis personen driver selvstændig erhvervsmæssig virksomhed. Samme kriterium gælder for dødsboer omfattet af dødsboskatteloven og for begrænset skattepligtige personer mv. omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d eller e. Det vil således alene være for indkomst hidrørende fra selvstændig erhvervsmæssig virksomhed, at det skattemæssige årsregnskab kan udarbejdes i fremmed valuta. Hvis en i udlandet hjemmehørende fysisk person således er begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, eksempelvis fordi personen oppebærer en lønindkomst i Danmark, og samme fysiske person driver erhverv med fast driftssted i Danmark og dermed også er begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, vil det alene være indkomsten hidrørende fra det faste driftssted, dvs. den selvstændige erhvervsmæssige virksomhed, der kan opgøres efter de foreslåede regler.

Begrebet selvstændig erhvervsmæssig virksomhed skal forstås i overensstemmelse med de almindelige skatteretlige principper for fastlæggelsen af, hvorvidt der er tale om erhvervsmæssig virksomhed eller ej, jf. blandt andet cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om per-